

om jobb och sorg - personligt

jag anar inte när hon lämnade mig
men jag vet nu
att jag är ensam
att tystnaden mellan mina taktstreck
blir som ekande slagskrällande cymbal
tinnitusplågende

jag karvar ut mitt innehåll
med en skarp sked
vässad mot sorgens klippor
slagna av tidens stormvågor

där finns en rytm
en melodi
som mina fingrar knådar
hårt mot tangenterna

men för mig är hon död
likstel på sin bår

professionell kallar jag mig
när jag döljer sorgen i fortissimo

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannadraken med Poeter.se id #21512 innehar upphovsrätten